

Beschermde kleine zwanen.

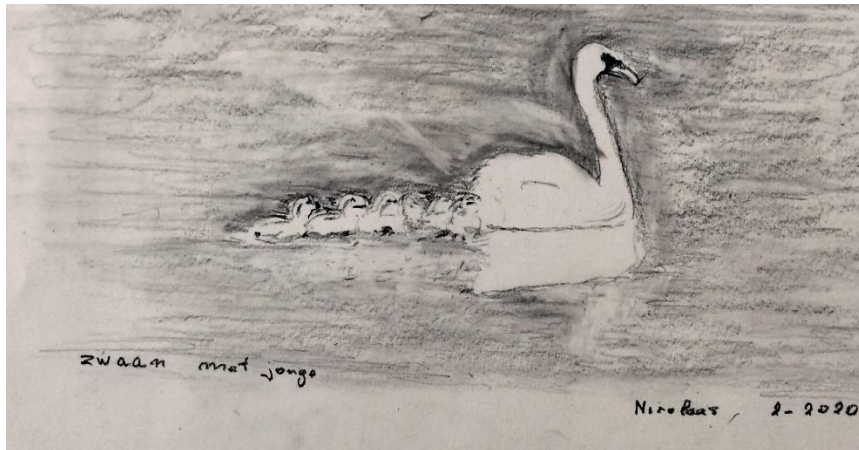
De weersomstandigheden dat ons overrulend blijft verrassen roept gevoelens van eenzaam-en ongezelligheid en meer verloren-zijn, bij mij en met mij velen op .Somberheid lijkt troef.

Houdt goede moed het voorjaar komt al zichtbaar naderen en zal ons troost en blijdschap geven, dat is ieder jaar weer waar.

Ik wil mijn Non Solus deze week met een tekening en gedicht veerhullen, opdat u de dartele kleine zwanen beschermd door de sterke grote zwaan het gevecht van overleven in het woeste water mag leren.

Dat overleven mogen wij, naar ik hoop, ook weer gaan beleven.

We zijn heus waar, niet alleen.

Zij lijken als voor eeuwig an elkaar verbonden.
Ook als zij glijdend door het water gaan.
Met lange hals de vijverbodems doorgronden.
Twee aan twee, statig en voornaam.

Zij mogen ons een voorbeeld wezen.
Van ijver getrouw- en waakzaamheid.
De kracht en schoonheid zijn verweven
Als zwaanmanlief de vleugels spreidt

Het doel is slechts te overleven,
daartoe een nest gaan bouwen.
Hun eieren voeden en geven nieuw leven.
En wij dit wederkerend mogen aanschouwen.

Het nieuwe leven wordt voorbeeldig
gevoed en getraind, tot zij de eigen weg
gaan bouwen, ook lijkend voor eeuwig.
Voor ons schouwspel blijven zij aan de leg.

Nicolaas Overbeeke

Nieuwerkerk aan den IJssel